

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LXXII. [i.e. LXX] Deus iudicium tuum Regida, & iudic.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Laudibus ipsa tuis gestit me lingua canendū,
 Et quæ debetur uita redempta tibi.
 Iusticiæ mea corda tuæ meditantur honorem,
 Nec sine laude tua præterit ulla dies.
 Ut pude facti omnes referant sua scandala secum,
 Qui bene nil de me quod meditentur habent.

PSALMVS LXXII.

Deus iudicium tuum Regi
 da, & iudic.

ARGVMENTVM.

Est insignis propheta de Regno Christi,
 & ipso Christo, quod sit Deus, quia dicit: Timebunt eum quamdiu Sol & Luna erit. Item: Omnes reges adorabunt eum, quod in Regno eius cõdonabuntur peccata. Inundabit iusticia & afflicti liberabuntur, Hæc beneficia magnifice prædicat. Dicit quoque de cruce, quod qui in tali Regno sunt, isti patientur suos hostes & occidentur. Sed consolatur hic quoque Preciosam talem mortem, non ignominiosam aut malam esse in conspectu Christi. In fine addit de cultu Ecclesiæ, de prædicatione beneficii Christi.

Christi dos hic etiam fidei regnum esse futurum
 Spargendum toto quod sit in orbe, canit.
 Tollendum ueterem Mosea, piacula, cultum,
 Dogmata sic ritus instituenda noui.

salo

Salomonii.

Qui uirtute tua rerum moderari habentis,
 Iusticiaq; regis quicquid ubiq; regis:
 Quae tua sunt permitte tuo moderamina regi,
 Iusticiam natum regis habere sine.
 Legibus ut populum proprium tibi iudicet æquis,
 Praesit & exulibus cum bonitate tuis.
 Extollant populo pacis noua fœdera montes,
 Colles iusticiae dona beata ferant.
 Consulet exulibus, reget arbiter æquus egentes,
 Amplius haud ullis fraudibus hostis aget.
 Vindice namq; cadet destructa calumnia ab illo,
 Amplius artificem non habitura suum.
 Omnes te metuent Gentes dum lumina Solis,
 Cornua dum Lunæ se uariantis erunt.
 Sicut in expositum uellus cœlo editus imber
 Destuet, ut pluuiæ quæ loca siccarigant.
 Ipsius unanimes florebut tempore iusti,
 Illa salutifera tempora pacis erunt.
 Pax erit hæc iustis totum diuturna per orbem,
 Donec erunt lunæ cornua nulla super.
 Littoribus regno contraria littora iunget,
 Orbita qua terræ, qua patet unda maris.
 Hinc ubi felices fœcundat Iordanis agros,
 Terrarum ad fines profert imperium.
 Accola latiuagæ ante ipsum procumbet eremi,
 Turba inimica dabunt oscula pulueribus.
 Littora cuncta maris, maris intima regna tenentes
 Innumeri reges munera multa dabunt.

Fortis

Orditur pro-
 phetiam a uo-
 to, uocat autē
 Christū Regē,
 & filium Regis
 Dauidis pro-
 pter promissi-
 onem.

Iam describit
 Regnum quod
 sit futurum æ-
 ternum regnū,
 & in quo sit re-
 missio peccato-
 rum & gratia.

Alludit ad hi-
 storiam Gide-
 onis Iudicum
 sexto.

Vocatio Gen-
 tium.

Denigret ne fœda meam confusio uitam,
 Eripe ab hostili per tua iura manu.
 Audi humiles inclinata precor aure querelas,
 Et famuli serua pectora fessa tui.
 Tu mihi ceu rupes fortissima, cuius in arcem
 Confugere, & muro tutior esse queam.
 Nunc quoq; seruari tibi me spes optima uenit,
 O arx praesidij non capienda mei.
 Eripe me manibus patrantis pessima turba,
 Ne forte in laqueos impius hostis agat.
 Te moror, in te uno summa expectatio nostra est,
 Donec ad hos uenit prima iuuenta dies.
 In te nitor adhuc ab eo quo tempore primum
 Aluus, me puero, matris aperta fuit.
 Te duce me genitrix uitalibus edidit auris,
 Ergo agor ingenti laudis amore tuæ.
 Prodigio similem multi me sæpe uocabant,
 In te nixa tamen spes mihi fortis erat.
 Laude tua me lingua loquax atq; ora redundant,
 Nulla dies careat laudis honore tuæ.
 Cum mea subrepens tardabit membra senectus,
 Ne rogo proiectum deseruisse uelis.
 Cum mihi decrescant effæto in corpore uires,
 Tunc ego sim curæ pars quotacunq; tuæ.
 Consultant siquidem de me qui sæpe minantur
 Insidias structas in caput esse meum.
 Non secus ac si tu me abieceris omnia tentant,
 Dum possint aliqua parte nocere mihi.
 Horum aliquis, non ergo sequi conabimur, inquit,
 Quom nemo eripiat, uincere posse leue est.

Insignes, uoces
 fidei.

Ecclesia in mū
 do ceu prodigi-
 um.

Senectus est Ec-
 clesia ultimo re-
 temporum.

Pericula Eccle-
 siæ a Tyrannis

Huc ades auxilio, fer opem, ne forte moreris,
 Viribus hostiles destituantur opes.
 Omnibus opprobrio fiant, & fabula uulgo,
 Qui mala non merito tot scelerata struunt,
 Ipse animam tolerans patienter ad omnia sistam:
 Et semper mecum laus tua maior erit.
 Iusticiæ decus omne tuæ mea lingua loquetur,
 Et sine quæ numero dona salutis habes.
 Incipiam narrare Dei quam magna potestas,
 Quanta sit haud ullam uis habitura parem.
 Quam tibi fidentes animo sis iustus in omnes,
 Non meus hic animus desinet esse memor.
 Doctior excessi per te iuuenilibus annis,
 Et tua tempus ad hoc facta stupenda loquor.
 Quam mea cum senium cana niue tempora sparget,
 Tunc me neglectum ne patiare rogo.
 Donec uenturis memorem tua robora seclis,
 Notaq; sit dextræ uis generosa tuæ.
 Iusticia excelsi tua sidera pulsat Olympi,
 Magne parem possit quis reperire tibi?
 Qui tot & ærumnis, qui me & tot cladibus offers,
 Rursus & in uitam mortua membra leuas.
 Atq; iterum ex ima reuocatum reddis abyssis,
 Et facis ostenso sole uidere diem.
 Extollisq; iterum, & magnum facis esse uideri,
 Solatus placita tristia corda manu.
 Ergo ego nunc laudum præconia magna tuarum,
 Pectine cum fidibus non reticente cano.
 Te Citharæ, te nostra canent Psalteria, magnæ
 O Israël maxime gentis honor.

Imprecatio cōtra hostes Ecclesie.

Altera pars psalmi, gratia rû actio, in qua ostendit cultū noui testamenti prædicationem scilicet misericordie dei.

Ecclesia duratura usq; ad finem mundi.

Vide Ecclesie fortunam, istæ perpetuæ sunt uices, affligi & iterū liberati.

Laudi

Ecclesie cre-
dentis in Chri-
stum pmissio.

Illum laude ferant caelum, mare, sidera, tellus,
Quicquid et haec extra est, quicquid & intus habent.
Nam Deus aetherea saluabit ab arce Sionem,
Vrbes restituet fortis Iuda tuas.
Rursus & hic habitent homines & iugera terrae
Haereditum proprio pingua iure colant.
Atque ea posteritas per saecula longa tenebit,
Horum, quos Dominum iuuat amare Deum,

P S A L M V S LXX.

Deus in adiutorium meum intende.

A R G V M E N T V M.

Est plane idem argumentum cum praecedenti Psalmo, orat enim contra Synagogam infidelem, & pro Ecclesia.

Orat ab insidijs defendi posse malorum,
Qui tot, & infesti sunt sine fine bonis.
Tota ardens odijs quia turba Cainica, nostram
In cladem & uitam nocte dieque furit.

VT quibus inuoluor clades euadere possim,
Tu mihi festinam mi Deus affer opem.
Illorum infamis turbet confusio uultus,
Insidias uitae qui posuere meae.
Retro abeant, uelox ignominia opprimat omnes,
Qui nisi nil optant plurima damna mihi.
Retro abeant, pudor occupet inuidiosus euntes,
Qui mihi succlamant, hoc erat illud, habet.

Iubila